

Szalai Noémi (Szegedi Tudományegyetem)

***Gyűlölni...nem élni! vagy Szeretni...remélni!* – Tompa Mihály gyászköltészetének és költői hitvallása a szabadságharc leverése után**

Előadásom témája Tompa Mihály lírafelfogása és költői pozíciója az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc leverését követő években. Kutatásom célja rávilágítani arra, hogy Tompa lírájában a nemzeti gyász mellett hogyan jelent meg a remény érzése. Alapfeltételezésem szerint Tompa bizakodó lírája a korszakban olyan váteszi pozícióba helyezte őt, amely nagy mértékben eltért a romantikus költőkortársak költészethez való viszonyulásától, lírai beszédpozíciójától. Annak bemutatására teszek kísérletet, hogy a nemzeti tragédiát követően költőként miként lehetett hitelesen buzdítani a kortársakat egy pozitív jövőbe vetett hitre, a gyászfeldolgozás fontos szerepét sem elhanyagolva. Mindezt főként Tompa *Tornácomon* című versén keresztül szeretném szemléltetni, annak több szempontú elemzésével, és a mű kortárs kontextusba való helyezésével.

Szárász Áron (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

III. Ince pápa szerepe a katolicizmusban

III. Ince pápa, a kereszténység egyesítője?

A dolgozatban előzetesképpen III. Ince életét bemutatva, gondolkodásait megismerve próbáltam arra a kérdésre, kérdésekre keresni a választ, hogy a korszak (Sötét középkor) idejében milyen célok vezethették, a kereszténység egyesítését célozta-e meg? Csak pár dolgot említve: tévtanítók, eretnekségek ellen levő harc, koldulórendek létrehozása a népek visszaszerzése érdekében, kereszties hadjárat szervezése, uralkodók kordában tartása. Az összes esemény összefüggő-e egy egészzé? A dolgozat erre kereste főképp a választ. Főképp irodalmak, latin és görög nyelvű források használatával próbáltam megvilágításba helyezni a pápa alakját.

Kutatási eredményként röviden elmondható, hogy teljes bizonyosságokban nem tudok bocsátkozni, de véleményem szerint III. Ince pápának célja volt ennek létrehozása; életének fő pontja a IV. Lateráni zsinat volt, amelyen rövid életének nagyon sok tervezetét sikerült elfogadtatnia az egyházzal. A történelem szempontjából reformpápa is nevezhető, de fejedelemnek is.

Egyházpolitikai lépései közül kiemelkedik az Assisi Szent Ferenc által alapított rend jóváhagyása, a szegénységben élő, hitbuzgó ferenceseknek a katolikus egyház rendjei között való elismerése. Az alakuló domonkos rendet is támogatta, de a rend hivatalos jóváhagyása a következő pápára maradt. Az